

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. februar 2016
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mark Ørberg
Sagsnr.: 2016-0030-4114
Dok.: 1855897

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 217 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. januar 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Josephine Fock (ALT).

Søren Pind

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 217 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om det er korrekt forstået, at en dommer i en retssag har mulighed for at bestemme, at et vidne ikke indkaldes, på trods af forsvarsadvokatens eller den sigtedes ønske og anmodning herom, og hvis dette er tilfældet, i hvilken grad finder ministeren, at dette harmonerer med den sigtedes retssikkerhed, eksempelvis i forbindelse med dennes eventuelle behov for at indkalde nødvendige, relevante vidner i sit svar?”

Svar:

Retsplejeloven indeholder i kapitel 77 regler om tiltale og forberedelse af hovedforhandling i første instans.

Det fremgår af § 837, stk. 1, nr. 3, at anklagemyndigheden samtidig med indleveringen af anklageskriftet eller snarest muligt derefter skal indlevere en fortegnelse over de beviser, som anklagemyndigheden ønsker at føre, til retten.

Det fremgår endvidere af § 839, stk. 1, nr. 2, at forsvareren inden udløbet af den frist, som anklagemyndigheden har anført på anklageskriftet, skal indlevere en fortegnelse over de beviser, som forsvareren agter at føre, til retten og til anklagemyndigheden.

Det fremgår endelig af § 841, stk. 1, at hvis en af parterne i en straffesag vil modsætte sig modpartens bevisførelse, skal parten uden ophold forelægge sagen for retten til afgørelse. Inden retten træffer afgørelse, skal parterne så vidt muligt have lejlighed til at udtale sig mundtligt eller skriftligt. Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den tidligere § 837, som i 1971 blev ændret for at opfylde FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, hvorefter anklager og forsvarer skal stilles lige med hensyn til adgangen til vidneførelse.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at retten kan afskære vidneførelse, som efter rettens skøn er uden betydning for sagen, hvilket efter Justitsministeriets opfattelse ikke rejser spørgsmål i forhold til tiltaltes retssikkerhed.